

nøjagtig det samme Arbejde som de andre. Det er undertiden saa, at de faste Assistenten maa være hjælpende og ledende for de andre. Det ligger i Sagens Natur. Thi naar Folk arbejde sammen, gør det, om de ere privat eller fast ansatte, ingen Forskel paa Arbejdet. Alle maa gøre deres Pligt og udføre det Arbejde, der paahviler dem, og derfor kunde det synes urigtigt, at man gør en saadan Forskel i Lønnen. Det er mig ogsaa bekendt, at disse Folk have rettet Henstilling til Ministeriet om at blive stilledes paa lige Fod med de faste, og det er, som jeg har nævnt, delvis imødekommet, om end ikke ganske, der bliver dog bestandig en ret betydelig Forskel imellem Lønnen for de private og Lønnen for de faste Assistenten, og jeg kan ikke se nogen rimelig Grund til at bibeholde denne Forskel. Det er endda saaledes, at ved den foreslaaede Ordning er der enkelte Kontorassistenter ved Værkstederne, som ingen Lønforhøjelse faa. Jeg vil dog formode, at det ikke kan have været Meningen. Man har vel nok villet give dem alle højere Løn, og er der nogen falden ud, behøver det vel kun en Paapegning fra min Side, for at man søger at faa dem med, for det vilde dog være urimeligt ikke at tage dem med.

Naar jeg staa her og taler Orlogsværftets Arbejders og Funktionærers Sag, er jeg naturligvis hele Tiden gaaet ud fra, at de Udtalelser, som blive fremsatte her fra min eller fra andres Side, som tale disse Arbejders og Funktionærers Sag, kunde fremsættes, uden at det kom de paagældende til nogen Skade, og Udtalelserne fra baade den foregaaende og den nuværende Forsvarsminister ere ogsaa gaaede i Retning af, at Folkene i de Virksomheder, der høre under Ministerierne, trygt kunne henvende sig til Ministrene. Men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det synes, som om Embedsmændene ude paa Holmen ere af en anden Mening.

Da jeg sidst talte om forskellige Forhold derude — jeg talte specielt om det mærkelige i, at Beløbet for Regnskabschefens Rejser ikke fandtes paa Statsregnskabet, og jeg henledte Statsrevisorernes Opmærksomhed paa dette Forhold — har en Kontorassistent paa Orlogsværftet, formentlig efter et forkert Avisreferat, opfattet mine Bemærkninger saaledes, at jeg dermed sigtede til, at den nuværende Regnskabschef, som i sin Tid var Kommandør i Flaaden, havde beregnet sig Dagpenge som Kommandør ved Lystrejser,

han foretog med de af Flaadens Yachter, som ligge til Disposition for Flaadens Officerer. Det kender jeg slet ikke til, og det fremgik ogsaa klart af mine Udtalelser. I en Virksomhed som Kontorassistenternes er man mange Gange nysgerrig, og den, hvortil jeg sigter, har saa givet sig til at søge Oplysning om dette Forhold og at skrive nogle Tal op. Der kommer en Kontorchef til og spørger, hvad han skriver op, og Assistenten viser ham det og siger, at han søger Oplysning om, hvor meget Schoustrups Rejser har kostet. Den vedkommende Mand kom ganske uheldig ud til mig og bad mig give sig en Erklæring for, at han ikke havde givet mig Oplysninger om [det Forhold, jeg havde omtalt. Det gjorde jeg selvfølgelig, thi jeg havde ikke talt med ham om dette Forhold. Desuagtet har han faaet Paalæg om at søge sin Afsked, og han er bleven afskediget fra denne Plads. Jeg synes, det for den højtærede Regnskabschef er lidt for langt at gaa i Vilkaarlighed, naar han, fordi her fremkommer Udtalelser, som kunne berøre hans Person lidt ilde, lader det gaa ud over Folk, som absolut intet have haft med Sagen at gøre. I øvrigt, mener jeg, maa Rigsdagens Medlemmer forbeholde sig at søge Oplysninger, hvor de kunne faa dem, naar det er Oplysninger af speciel Interesse med Hensyn til Statens Forhold eller af almen Betydning. Det maa være lovligt, berettiget og rigtigt, og jeg havde ogsaa tænkt mig, at Embedsmændene vilde forstaa, at det maatte være saaledes. Jeg kan derfor heller ikke tro, at den højtærede Minister vil billige dette Forhold. Nu er Manden imidlertid afskediget, man har puttet ham hen et andet Sted derude og givet ham Pension og en Løn, saa at han ikke faar mindre end før, men han er afskediget fra sin Plads, fordi han formentlig søgte Oplysninger for mig. Jeg vil henstille, at ikke alene Marineministeren, men de forskellige Ministre sørge for, at deres Embedsmænd opfatte de Sager, der sortere under dem, ikke som deres private Domæne, men som Statens, saa at de forstaa, at det ved en Lejlighed som denne er Staten, der er Tale om, og at Rigsdagsmændene selvfølgelig have Lov til at bringe paa Bane Ting, som angaa os alle. Jeg vil henstille, at Spørgsmaalet om de private Assistenten bliver taget op til tredie Behandling, og at man der fremsætter Forslag om et Tillæg til deres Løn, saa at de blive stilledes paa lige Fod med de faste Assistenten.